

Особено мнение на съдията Младен Данаилов

Според чл.6, ал.1 от Приложение № 1, създаден с § 4 от Закона за изменение и допълнение на Закона за местните данъци и такси (ЗИДЗМДТ) (ДВ, бр.37/1996г.), данъчната оценка за сгради или части от сгради, които не се използват за жилищни нужди, се увеличава пет пъти.

С решение № 9 от 20.06.1996 г. по к.д. № 9/1996 г. Конституционният съд приема, че тази разпоредба противоречи на чл.60, ал.1 и на чл.19, ал.1 и 3 от Конституцията и я обявява за противоконституционна. В мотивите на решението се приема, че размерът на данъка върху сградите, като имуществен, се обуславя само от стойността на посочените в чл.6, ал.1 от Приложение № 1 ЗИДЗМДТ недвижими имоти. Начинът на използването им не е елемент от стойността. При това положение законодателят неправилно и в нарушение на чл.60, ал.1 и на чл.19, ал.1 и 3 от Конституцията е предвидил увеличение пет пъти на данъчната оценка при определяне на данъка за сгради или части от сгради, които не се ползват за жилищни нужди.

Считам, че разпоредбата на чл.6, ал.1 от Приложение № 1 ЗИДЗМДТ не противоречи на Конституцията. Тя се отнася до определяне размера на данъка върху сгради или части от сгради, които не се ползват за жилищни нужди и са собственост на физически лица. Увеличението на данъка за тези имоти е извършено чрез петкратно завишаване на данъчната оценка на тези имоти, без да се изменя данъчната ставка. Данъкът е имуществен и законодателят правилно при определянето му е съобразил и начина на използването на посочените имоти. В мотивите на решението неправилно се приема, че размерът на данъка се обуславя само от стойността на обектите и че тя не се влияе от това, за какви нужди се използват. Данъкът върху сградите на физическите лица се определя от данъчната оценка на имотите, която е по-ниска от тяхната стойност. Когато сградите или част от тях не се използват за жилищни нужди, а за други цели, те носят на собствениците допълнителни доходи и ползи. При това положение и диференцирания подход при определяне на размера на данъка върху такива имоти законодателят правилно е съобразил не само обема на притежаваното от гражданите недвижимо имущество, но и предназначението и целите, за които то се използва. Какъв да бъде размерът на данъка и какъв да бъде механизмът за неговото

определяне са въпроси от компетентността на законодателя. Приетото от законодателя утежнение на данъчното задължение по отношение на посочените имоти не противоречи на чл.60 от Конституцията.

Разпоредбата на чл.6, ал.1 от Приложение № 1 ЗИДЗМДТ няма връзка с чл.19, ал.1 и 3 от Конституцията и не противоречи на тази разпоредба.